

(31)

וַיִּקַּם יַעֲקֹב וַיֵּשֶׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־
 הַגְּמָלִים: ¹⁷ וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר
 רָכַשׁ מִקְנֵהוּ קָנִינוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדֵן אָרֶם לְבֹא אֶל־
 יַצְחָק אָבִיו אֶרְצָה כְּנָעַן: ¹⁸ וְלָבֵן הִלֵּךְ לְגֹזֵז אֶת־צֹאֲנוֹ
 וַתִּגְנַב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאֵבִיהָ: ¹⁹ וַיִּגְנַב יַעֲקֹב
 אֶת־לֶב לָבֵן הָאֲרָמִי עַל־בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא:
²⁰ וַיְבָרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקַּם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר
 וַיֵּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הָרַ הַגֹּלְעָד: ²¹ וַיִּגַּד לְלָבֵן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 כִּי בָרַח יַעֲקֹב: ²² וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עִמּוֹ וַיְרַדְּף אַחֲרָיו
 דְּרָף שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבֹּק אֹתוֹ בְּהַר הַגֹּלְעָד: ²³ וַיִּבֹא
 אֱלֹהִים אֶל־לָבֵן הָאֲרָמִי בַחֲלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ
 הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן־תִּדְבַר עִם־יַעֲקֹב מְטוֹב עַד־רָע: ²⁴ וַיִּשַׁג
 לָבֵן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תַקַּע אֶת־אָהָלוֹ בְּהַר וְלָבֵן תַקַּע
 אֶת־אָחִיו בְּהַר הַגֹּלְעָד: ²⁵ וַיֹּאמֶר לָבֵן לְיַעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ
 וַתִּגְנַב אֶת־לִבִּי וַתִּנְהַג אֶת־בְּנֹתַי כַּשִּׁבּוֹת חָרָב: ²⁶ לְמַה
 נִחַבְתָּ לְבָרַח וַתִּגְנַב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְאֲשַׁלְּחֶךָ
 בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂרִים בְּתֶף וּבְכַנּוֹר: ²⁷ וְלֹא נִשְׁתַּמְנִי לְנִשְׁקַ
 לְבָנִי וְלִבְנֹתַי עֵתָה הִסְכַּלְתָּ עִשׂוֹ: ²⁸ יִשְׁלָאֵל יָדַי לַעֲשׂוֹת
 עִמָּכֶם רָע וְאֱלֹהִים אֲבִיכֶם אֲמַשׁ אִמְרֵי אֱלֹהִים לְאֹמֶר
 הַשְּׁמֵר לָךְ מִדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מְטוֹב עַד־רָע: ²⁹ וַעֲתָה
 הִלֵּךְ הַלְכֵת כִּי־נִכְסְףָ נִכְסְפָתָה לְבֵית אָבִיךָ לְמַה
 גָּנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהֵי: ³⁰ וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבֵן כִּי יִרְאֵתִי כִי
 אֲמַרְתִּי פֶן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתַי מִעֵמִי: ³¹ עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא
 אֶת־אֱלֹהֵיךָ לֹא יִחַיֶּה נֶגְדִי אַחֲרָיו הַכֹּרֶן לָךְ מַה עָמְדִי
 וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחַל גָּנְבָתָם: ³² וַיִּבֹא לָבֵן
 בְּאֵהָל יַעֲקֹב אִ וּבְאֵהָל לָאָה וּבְאֵהָל שְׁתֵּי הָאִמֹת
 וְלֹא מִצָּא וַיִּצָּא מֵאֵהָל לָאָה וַיִּבֹא בְּאֵהָל רָחֵל: ³³ וּרְחֵל
 לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתִּשְׂמֵם בְּכַר הַגְּמָל וַתִּשָּׁב
 עֲלֵיהֶם וַיִּמָּשֶׁשׁ לָבֵן אֶת־כָּל־הָאֵהָל וְלֹא מִצָּא:
³⁴ וַתֹּאמֶר אֶל־אֵבִיהָ אֶל־יִחָר בְּעֵינַי אֲדִנִּי כִּי לֹא אוֹכַל
 לָקוּם מִפְּנֵיךָ כִּי־דָרַף נָשִׁים לִי וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מִצָּא
 אֶת־הַתְּרָפִים: ³⁵ וַיִּחָר לְיַעֲקֹב וַיִּרַב בְּלָבֵן וַיַּעַן יַעֲקֹב
 וַיֹּאמֶר לְלָבֵן מַה־פָּשַׁעִי מַה חֲטָאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי:
³⁶ כִּי־מִשְׁשַׁת אֶת־כָּל־כְּלֵי מִכָּל כְּלֵי־בֵיתְךָ
 שִׁים כֹּה נֶגְדִי אַחֲרִי וְאֲחִיד וַיִּוְכַחוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם: ³⁷ זֶה

ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על
 הגמלים וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר
 רכש מקנהו קנינו אשר רכש בפרדן ארם לבוא אל
 יצחק אביו ארצה כנען ולבן הלך לגוז את צאנו
 ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה ויגנב יעקב
 את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא
 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר
 וישם את פניו הר הגלעד ויגד ללבן ביום השלישי
 כי ברוח יעקב ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו
 דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד ויבא
 אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו
 השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע וישג
 לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע
 את אחיו בהר הגלעד ויאמר לבן ליעקב מה עשית
 ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב למה
 נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך
 בשמחה ובשרים בתף ובכנור ולא נשתמני לנשק
 לבני ולבנותי עתה הסכלת עשו ישלאל ידי לעשות
 עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר
 השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע ועתה
 הלך הלכת כי נכסף נכפתה לבית אביך למה
 גנבת את אלהי ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי
 אמרתי פן תגזול את בנותי מעמי עם אשר תמצא
 את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכרן לך מה עמדי
 וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן
 באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות
 ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל ורחל
 לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב
 עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא
 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל
 לקום מפניך כי דרף נשים לי ויחפש ולא מצא
 את התרפים ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב
 ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי
 כי מששת את כל כלי מכל כלי ביתך שים כה נגד
 אחי ואחיד ויוכחו בין שניהם זה

עשרים שנה אנכי עמך רחלך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: ³⁹ טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: ⁴⁰ הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: ⁴¹ זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותי ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים: ⁴² לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמי: ⁴³ ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני ויצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: ⁴⁴ ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: ⁴⁵ ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ⁴⁶ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ⁴⁷ ויקראלו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ⁴⁸ ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד: ⁴⁹ והמצפה אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: ⁵⁰ אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: ⁵¹ ויאמר לבן ליעקב הגה הגל הזה והגה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: ⁵² עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: ⁵³ אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: ⁵⁴ ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: ⁵⁵ (32) וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקמו: ⁵⁶ ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ⁵⁷ ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

עשרים שנה אנכי עמך רחלך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנת מעיני זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותי ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמי ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך ויקחו יעקב אבן וירימה מצבה ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד והמצפה אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך ויאמר לבן ליעקב הגה הגל הזה והגה המצבה אשר יריתי ביני ובינך עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקמו ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים